

Nr 881

Av herr **Österdahl** och herr **Peterson, Eric**, *angående rätten att tillgodöräkna enstaka arbetsdagar vid beräkning av semester.*

(Lika lydande med motion nr 1037 i Andra kammaren)

Enligt 7 § semesterlagen utgår semester med två dagar för varje kalendermånad av kvalifikationsåret, som arbetstagare hos en och samme arbetsgivare arbetat minst 15 dagar. Den som arbetar åtta och högst 14 dagar under en kalendermånad har rätt till en semesterdag. Vid arbete mindre än åtta dagar under en kalendermånad utgår ingen semester. Undantag härifrån utgör dock de s. k. okontrollerade arbetstagarna, d. v. s. arbetstagare som utför arbete i hemmet eller eljest utan arbetsgivarens direkta övervakning. Med arbetad dag avses inte bara normal arbetsdag utan också sådan dag under vilken arbetstagaren utfört arbete endast en del av dagen.

Rätten till semester beror således inte bara på hur många timmar man arbetat en månad utan också på hur många dagar man delat upp arbetstiden på. Om en anställd arbetat 40 timmar en månad på så sätt att han arbetat fem timmar varje dag under åtta dagar har han rätt till semester. Har han däremot arbetat åtta timmar per dag under fem dagar, alltså sammanlagt 40 timmar, har han ingen semesterrätt. Om en anställd arbetat t. ex. 14 dagar i följd kring ett månadsskifte med sju dagar i respektive månad får han ingen semesterrätt. Har han däremot arbetat bara åtta dagar i ena månaden så inträder semesterrätt. Person som arbetar samtliga arbetsdagar en månad med veckornas fem arbetsdagar fördelade på fem arbetsgivare intjänar heller ingen semesterrätt. Den som arbetar så under hela året blir utan semesterrätt trots heltidssysselsättning under hela året. Deltids- och korttidsarbete enstaka dagar under månaden eller mera regelbundet heltids-, deltidsoch korttidsarbete hos flera arbetsgivare försvårar eller utesluter helt möjligheterna för vissa arbetstagare att intjäna semester.

Detta är särskilt orättvist mot kvinnor, som önskar delta i förvärvsarbete. Deras utträde på arbetsmarknaden bör på olika sätt underlättas. Ett sätt är att erbjuda dem deltidarbete (korttidsarbete). Många kvinnor saknar vana på arbetsmarknaden och vill därför inte binda sig för fast anställning eller heltidsarbete, beroende dels på att de har hushållsuppgifter och barnskötsel att ägna sig åt, dels på bristande kännedom om vilka arbetsuppgifter de kommer att ställas inför och vilka prestationer de själva mäktar utföra. Många företag inom servicenäringarna önskar också anställa deltidarbetande på grund av växlande arbetsbelastning under dygnet eller under veckans olika dagar. Industrin har vidare i allt större omfattning

börjat inse värdet av deltidsarbetande arbetskraft, inte minst som en övergång till heltidsarbete. Av såväl rättviseskäl som från praktiska synpunkter är det därför angeläget att lagen ger lika möjligheter för alla som har förvärvsarbete hos arbetsgivare att intjäna semester.

Med stöd av det anförda hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t anhåller om sådant förslag till ändring i semesterlagen att även enstaka arbetsdagar grundar rätt till semester i form av semesterlön eller särskild semesterlön.

Stockholm den 28 januari 1970

S.-O. Österdahl (fp)

Eric Peterson (fp)
